

РОСІЙСЬКІ БАНКИ ЯК ЗБРОЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ВІЙНИ

На сучасному етапі співіснування України із збожеволілим агресором, практично все, що має російське походження використовується в якості засобу дестабілізації нашої держави, погіршення, зниження ефективності тощо. Однією з форм агресії є економічна війна. Насправді вона завжди мала місце і реалізовувалась через щорічне підвищення ціни на газ та невиконання взаємних угод щодо експорту-імпорту товарів.

Спробуємо розібратись, як саме діяльність російських банків щодня руйнує українську економіку і, що найцікавіше, чому відсутні контрзаходи, зокрема щодо заборони їх діяльності.

Насправді, багато років поспіль, економічні та культурні системи Московії та України являли собою одне ціле, принаймні доволі взаємно інтегроване. Саме тому, сьогодні дуже складно визначити де чие майно виключно за юридичними ознаками. Офіційно на території України діють такі банки країни-агресора (за даними НБУ на 21 лютого 2016 року): Сбербанк Росії, ВТБ (у Московії має жартівливу назву „Вовин теневої банк”), Альфа-Банк, БМ Банк (власність Банку Москви), UniCredit (Укрсоцбанк), ВиЭс Банк (структура Сбербанку), Неос Банк (власність холдингу Альфа-Банку), Банк Форвард та (ви не повірите!) український Промінвестбанк, який тривалий час входив до трійки найбільших банків України, і, час від часу, виходив на перші позиції. Слід зазначити, що з перерахованого 4 банки входять до холдингів, що володіють 20 найбільшими банками України. Отже 20% банківської системи України лише офіційно (!) мають власників у країні – лідери світового тероризму.

З останнім з перерахованих банків дуже цікава історія. У 2008 році внаслідок інформаційної атаки на Промінвестбанк, наслідком чого стало масове зняття депозитів відбувся його продаж російському Внешэкономбанку, який зараз є власником майже 98% акцій. Це явище свідчить про те, що анексія та війна викликані не подіями на Майдані, а є довгостроковим планом, який включає у себе інформаційні та економічні методи.

Що таке інформаційна атака на банк? Це поширення чуток, у наш час і через засоби масової інформації, в яких системно і розлого розповідається про небезпеку банкрутства, та підвищені ризики діяльності саме цього банку. Власні активи банку складають до 20% від усього обсягу залучених коштів, і якщо велика кількість вкладників забажають забрати свої внески достроково – це призведе до ускладнень, а то й до банкрутства банку.

Зовсім нещодавно, такі самі спроби робились проти ще одного потужного банку, через який фінансується зокрема волонтерський рух та забезпечення добровольчих батальйонів. Отже перша порада в сфері економічного протистояння ворогу: перевіряйте інформацію, не довіряйте чуткам, дивіться на власників ЗМІ, які переслідують різні цілі в Україні. Інформація – це дуже потужна зброя в системі економічної війни.

Станом на 1 січня 2015 року в Україні налічувалося 163 комерційних банки, що на 17 менше, ніж роком раніше – повідомляє Вікіпедія, посилаючись на НБУ. Кількість банків в Україні системно скорочується, однак, дивним чином, протягом останніх років жоден російський банк не зник, і їх позиції системно покращуються. Це означає, що українські банки створюють дедалі меншу конкуренцію ворожим суб'єктам, внаслідок скорочення їх кількості. Отже, якщо ви маєте кошти на рахунках цих установ – миттєво забирайте. Ми маємо позбавитись причин та форм монополізації економіки, особливо від нашого ворога. Це стосується як приватних осіб, так і бізнесу.

Крім чітко визначених банків – представників агресора, є ще банки, що належать українським олігархам, дії яких можна характеризувати як економічний тероризм. Однак, визначимось, на що саме може бути спрямована економічна агресія банків Московії.

Це, по-перше, пряме фінансування бойовиків під прикриттям різноманітних гуманітарних акцій, культурних подій тощо, надання коштів антиукраїнським ЗМІ, путінській пропаганді та іншим засобам ідеологічного впливу на Україну. Дуже цікавим є те, що кожен комерційний банк, що діє на території України – надає Національному банку України повний обсяг інформації про всі операції та всі види діяльності. Якщо НБУ „бачить” загрозу вкладникам цього банку або національній безпеці – він може, як мінімум, позбавити цей банк ліцензії (права на діяльність). Отже, або структура НБУ позбавлена професійних працівників, які не можуть „розгледіти” терористичні засади діяльності певних комерційних банків, або тероризм і наглядові органи НБУ працюють як єдина узгоджена структура.

Другий спосіб діяльності – пряма участь у корупційних системах, відмивання грошей, тобто заходи, спрямовані на подальшу тінізацію економіки України. Тінізація економіки під час зовнішньої агресії – це не лише неспроможність обліку певних економічних операцій, а й величезне поле для розбудови внутрішньої агентури, неспроможність залучити до системи протидії ворогу всі потенційні ресурси та можливості, зменшення обороноздатності країни. Але, знову ж таки, діяльність такого роду може бути елементарно відстежена наглядовими органами НБУ, і висновки знову невітніші.

Третє – це участь у приватизації та скуповуванні майна на території України. Загроза можливої наступної хвилі приватизації стратегічних прибуткових підприємств та землі сільськогосподарського призначення (а це саме загроза), у поєднанні з тим, що жоден ворожий банк не позбавлений ліцензії – дивним способом підтверджують найгірші очікування.

Четверте – хижачьке ставлення до боржників – активізація роботи колекторів під прикриттям „судів” та „правоохоронних” структур. Вони, як ніхто інший добре засвоїли давньогрецьку тезу – „гроші не пахнуть”. Завданням таких структур є сприяння падінню рівня життя населення, дестабілізація соціального середовища. За даними громадської організації „Кредитний Майдан” за останні 6 років 230 власників валютних кредитів

завершили життя самогубством через неможливість повернути кошти та неспроможність протистояти тиску банків та колекторських фірм. Також, за цей період банками було забрано в населення 113 00 квартир. Слід зазначити, що активну участь у цьому брали й банки з національним капіталом.

Чи буде банк із закордонним капіталом здійснювати інвестування в економіку країни в якій він працює? Так, але лише в тому разі, якщо його уряд не воює з країною, де він веде діяльність. Цікавим є історія Швейцарії у другій Світовій війні. Країна – банкір, по факту, тримаючи нейтралітет, спромоглась уникнути прямих бойових дій з Німеччиною та Італією за рахунок їх кредитування фактично до 1944 року.

Але, все до цього моменту перераховане, якесь віддалене від пересічного громадянина, який, до того ж, не має економічної освіти та національно-патріотичного світогляду. Наступне, п'яте й визначальне стосується абсолютно кожного.

Чи хтось замислювався, чому зростає курс іноземних валют на фоні тотального зuboжіння населення? В умовах ринково орієнтованої економіки ціна не може призначатись штучно, і ціна долара США зростатиме лише в тому разі, якщо системно будуть відбуватись масові придбання іноземної валюти суб'єктами валютного ринку. При чому для цього обсяги придбання (попиту) мають перевищувати обсяги валюти, яка пропонується до продажу (пропозиції) в усіх інших випадках – ціна валюти буде падати, а відтак і ціна гривні відносно іноземних валют зростатиме.

Особи, що трошки розуміються на економіці, заперечать мені, що курс валюти залежить не лише від стану на валютному ринку, а й від стану платіжного балансу, тобто від різниці між притоком валюти до країни та відтоком з неї (переважна частина цього – це різниця між експортом і імпортом). Останніми роками ми маємо позитивне сальдо цього макропоказника, зокрема через скорочення обсягів споживання газу, його диверсифікацію, та зменшення світової ціни. До речі, сусід-агресор від газу якого ми поступово відмовляємося, вимагав від нас оплати за газ не в рублях, а в доларах США, зміцнюючи таким чином їх економіку. Якби нам доводилось розраховуватись за газ у рублях – треба було системно купувати їх на міжбанку, підвищуючи їх курс!

В процесі регулювання банківської діяльності НБУ використовує такий інструмент як рефінансування – надання тимчасових позик комерційним банкам для покриття їх касових розривів. Це один з обов'язків НБУ з метою запобігання банкрутства банків; банк, який не отримуватиме такої допомоги може дуже швидко зникнути. Цей елемент монетарної політики ніколи не розглядався як джерело корупції, хоча саме він призводить до зростання курсу. Наприклад: банк отримує 200 млрд грн. і використовує їх не на покриття розривів, а на придбання іноземної валюти. В результаті такого попиту курс валюти миттєво рушає вгору, а гривня, відповідно, знецінюється. Після цього банк продає частку валюти, наприклад, еквівалентну 150 млрд грн. на момент придбання, але вже за новою, вищою ціною, що дозволяє йому повернути кошти НБУ, отримати долари, обвалити

гривню, зробити населення ще біднішим через поступове зростання цін. В усіх фінансових кризах з моменту введення гривні, слід розглянути роль фінансування у стрибках валютних курсів.

Так, НБУ виділив Промінвестбанку (нагадаю – 98% власності Внешэкономбанк РФ) 200 млн. грн. терміном на 3 місяці, аргументуючи це тим, що у 2015 році цей банк зазнав збитків більше ніж на 18 млрд грн. Для чого рятувати ворога? При цьому цей Внешэкономбанк має статус „улюбленого банку Путіна”, який він завжди використовує в особистих цілях: надання допомоги наближеним олігархам та фінансування олімпіади, яка була завідомо корупційною і коштувала більше ніж усі попередні олімпіади разом. Чи не тому банкрутують українські банки, що рефінансування надається російським?

Професор Соскін відзначає найбільшою загрозою для гривні в умовах сьогоднішнього – пряме котирування російського рубля, яке проводить... правильно – Національний банк України. Жодних підстав для проведення таких котирувань немає: товарообіг з рублевою зоною є мінімальним та безперспективним як в економічному, так і в безпековому сенсі. Але таке котирування дає можливість обмінювати російським банкам свої папірці на гривню, а її перетворювати на валютному ринку України на валюти і виводити її за кордон. Якби офіційного котирування не мало місця – витрати обігу для таких банків були б набагато вищими і купувати валюту за рублі на території України офіційно, вони просто не мали б можливості.

Отже, всі наголоси розставлено. Решту висновків робіть самі...

Роман ЯКОВЕНКО, українець